

Armolahjat ja rakkaus

Room. 12:4-13

4. Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

5. samoin me **monet olemme yksi ruumis Kristuksessa** mutta olemme kukin **toistemme jäseniä**.

6. Meillä on **erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa.**

7. Se, jolla on **palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon.**

8. Se, jolla on **kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi.**

Joka **johtaa, johtakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehkoon sitä iloiten.**

9. Olkoon **rakkautenne vilpittöntä, vihatkaa pahaa ja pitäkää hyvästä kiinni.**

10. Olkaa veljellisessä rakkaudessa **helläsydämissiä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.**

11. Älkää olko toimissanne veltoja. Olkaa **Hengessä palavia, palvelkaa Herraa.**

12. Olkaa **toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kestäviä.**

13. Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, pyrkikää osoittamaan **vieraanvaraisuutta.**

Armolahjat ja pyhitys

Millaisessa suhteessa ovat toisiinsa Jumalan jakamat armolahjat ja Pyhän Hengen pyhittävä työ? Millaista on Pyhän Hengen synnyttämä rakkauden palvelu?

Kun 1970 luvulla Suomeen levisi karismaattinen liike, se esiintyi armolahjaherätyksen muodossa. Monissa muissakin kuin helluntailaisissa seurakunnissa alettiin korostaa sellaisia armolahjoja kuin kielellä puhuminen, profetoiminen ja sairaiden parantaminen. Myöhemmin helluntailaisuudesta erillisiä karismaattisia seurakuntia on syntynyt paljon eri puolille Suomea. Luterilaisen kirkon sisällä liike esiintyy tänään "Hengen uudistus" nimellä. Raamatussa armolahjoja on kuitenkin paljon enemmän ja laajemmin kuin mitä armolahjaherätyksessä korostettiin.

Raja synnynnäisten lahjojen ja myöhemmin erityisenä Pyhän Hengen työnä saatujen välillä ei myöskään ole Raamatussa jyrkkä, kun Pyhä Henki saa ottaa köyttöönensä ja pyhittää luonnolliset lahjat. Esimerkiksi tekstissämme luetellut armolahjat ovat pyhitettyjä synnyinlahjoja profetoimista lukuun ottamatta.

Ei pyhityksen mittari

Jos armolahjaherätyksessä haluttiin ottaa uudestaan käyttöön sellaisia armolahjoja, joita oli pitkään laiminlyöty kristikunnassa, korostus siirtyi ajoittain niin vahvasti niin sanottujen ihmelahjojen puolelle, että ne näyttivät jopa sivuuttavan itse pyhityksen. Oli kysymys luonnollisista lahjoista, jotka ovat myös Jumalan antamia, tai henkilölahjoista, niistä voi kehittyä jonkinlainen pyhityksen mittari. Niitä, joilla on näkyviä lahjoja paljon, saatetaan ihailla pyhittyneempinä kuin muita uskovia.

Todellisuudessa synnynnäinen lahjakkuus yhtä vähän kuin armolahjojen runsaus ei kerro mitään niitä käyttävien uskovien pyhityksestä. Ne ovat luonteeltaan Jumalan antamia lahjoja, jotka Herra jakaa itse kullekin niin kuin tahtoo. Niissä on siis kysymys kokonaan Jumala armosta ja Jumalan vapaasta tahdosta jakaa kullekin niin kuin Hän hyväksi näkee. Lahjat ovat itse asiassa välineitä tai työkaluja, joita voi käyttää oikein tai väärin.

Oikea käyttö

Kun *Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan* (Room. 11:29), se merkitsee myös sitä, että lahjoja voidaan myös väärinkäyttää omiin itsekkäisiin tarkoituksiin. Siksi Paavali korostamalla korostaa tekstissämme, millä tavalla lahjoja tulee käyttää. Vain pyhityksessä elävä uskova voi käyttää lahjoja oikein. Pyhän Hengen heidelmänä pyhitys ilmenee *rakkautena, ilona, rauhana, pitkämielisyytenä, ystävällisyytenä, hyvytenä, uskollisuutena, sävyisyytenä ja itsehillintänä* (Gal. 5:22-23).

Kuvaavaa on, että Paavali 1. Korinttilaiskirjeessä sijoittaa kahden armolahjoja käsittelevän luvun väliin ”rakkauten ylistykseksi” nimitetyn luvun 13 johdannolla: *Tavoitelkaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien.* (1. Kor. 12:31) Hän siis rohkaisee uskovia tavoittelemaan ja pyytämään erilaisia armolahjoja Jumalalta, mutta osoittaa samalla, että Jumala antaa niitä rakkauten harjoittajille välineiksi, joilla he voivat rakkautta harjoittaa. Koska rakkaus etsii aina toisen ihmisen, seurakunnan ja Jumalan parasta, se ei etsi omaansa eikä näin käytä myöskään lahjoja oman egon pystyttämiseksi. Herra haluaa antaa lahjoja niille, jotka haluavat harjoittaa rakkautta elämässään.

Armolahjojen kieltämisestä

Armolahjojen ylikorostus ohi pyhityksen ja niiden väärinkäyttö vastoin Raamatussa selkeästi annettuja ohjeita on nostattanut myös kritiikkiä ja myös niin sanottujen henkilölahjojen kieltämistä vastoin Paavalin selkeää sanaa: *Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa.* (1. Kor. 14:1)

On myös paljon niitä, jotka ajattelevat, että varsinkin niin sanotut ihmelahjat kuten kielillä puhuminen, profetoiminen, sairaiden parantaminen kuuluivat vain apostoliin aikaan ja ne menettivät merkityksensä niin pian kuin seurakunnat saivat käyttöönsä Uuden testamentin. Toisaalta samat ihmiset yleensä hyväksyvät niin sanotut virkalahjat kuten opettamisen, paimenuuden jne. Asiaa perustellaan kirkkohistoriallisella kehityksellä ja sillä, että apostolin virka päättyi Jeesuksen asettamien apostolien kuolemaan.

Apostolien tehtävänä oli antaa meille Uusi testamentti eli vahva näkijöiden todistus Jeesuksen kärsimisestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Mitään lisäilmoitusta emme Raamatun lisäksi todellakaan tarvitse, mutta muissa armolahjoissa ei olekaan kysymys uuden ilmoituksen saamisesta vaan Jumalan sanan soveltamisesta uskovien ja seurakunnan elämään. Lisäksi kirkkohistoria kertoo lukuisista vaiheista, jolloin myös laiminlyödyt henkilölahjat ovat murtautuneet näkyviin varsinkin herätysten keskellä ja evankeliumin kohdatessa syvän pakanallisen pimeyden.

Vaikka äärikarismaattisista ylilyönneistä tulee varoittaa, meidän ei pidä heittää ”lasta pesuveden mukana”. Uskovina meillä on aina kiusaus ajautua ääripäihin ja menettää tasapainoinen hengellinen elämä.

Ykseys moninaisuudessa

Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä. (4-5)

Ennen kuin Paavali lähtee luettelemaan eri armolahjoja, hän korostaa, että ne kaikki on tarkoitettu yhteisen seurakunnan, Kristuksen ruumiin rakennukseksi. Korinttilaiskirjeessä Paavali laajentaa:

*Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama. Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta **Herra on sama**. Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin **yhteiseksi hyödyksi**. Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat, toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä, toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama **Henki**, joka **jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo**. (1. Kor. 12:4-11)*

Paavali lajittelee lahjat kolmeen luokkaan: armolahjoihin, palvelutehtäviin ja voimavaikutuksiin. Kullakin uskovalla on joku lahja Pyhältä Hengeltä, mutta kenelläkään ei ole kaikkia lahjoja. Jumala on tarkoittanut, että uskovat muodostavat yhteyden, jossa eri lahjat täydentävät toisiaan. On toki niitä Paavalin tai Mooseksen kaltaisia, joille Herra on antanut paljon ja monipuolisesti lahjoja heidän tehtävänsä vuoksi, mutta hekään eivät olleet itseriittoisia vaan tarvitsivat toisten uskovien monipuolista tukea.

Seurakunnan rakennukseksi

Saamiesi lahjojen määrä ei kerro mitään sinun arvostasi vaan ainoastaan siitä, millaisiin tehtäviin Jumala on sinut halunnut sinut valmistaa. Lahjat eivät olekaan sinua itseäsi varten vaan seurakuntaa, Kristusta varten. Lahjat ovat erilaiset, koska seurakunnassa ja maailmassa kullakin Herran omalla on erilaiset tehtävät. Sinä olet saanut juuri ne lahjat, jotka Herra tahtoi. Moni uskova ei kuitenkaan välttämättä tunne tai tiedä, millaiset lahjat on Herralta saanut. Niiden selville saamiseksi hänen tulee lähteä toteuttamaan eri palvelustehtäviä. Niitä suorittaessa selviää, mitä tehtävää varten Herra on antanut lahjan.

Herra päättää

Jos ihmettelet, miksi et ole saanut sellaisia lahjoja, joita näet toisilla ja joita olisit itsekin halunnut, muista, että antaja on Herra, Hän päättää. Toiseksi muista, että lahjoja ei saada palkkiona palvelusta vaan palvelua varten. Kolmanneksi kaikissa lahjoissa, jotka Herra saa pyhittää käyttöönsä vaikuttaa sama Pyhä Henki. Voima palvelustyöhön tulee Häneltä. Siksi anna lahjasi Herran käyttöön. On nimittäin mahdollista laiminlyödä niiden lahjojen käyttöä, jonka on saanut. Usein se johtuu vielä siitä, että olemme tyytymättömiä Herralle siitä, ettei meillä ole jotain haluamaamme lahjaa.

Lahjojen käyttötapa

Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. (6)

Armolahjat ovat nimensä mukaan lahjoja, joita Herra jakaa pelastusarmon lisäksi jokaiselle hyväksi näkemänsä mitan mukaan. Pelastusarmo on kaikille sama, ja jos meille tulee kiusaus kilpailla armon saamamme armon suuruudesta, kannattaa tehdä se pelastusarmon osalta. Se on nimittäin käsittämättömän suuri eikä mikään

muu armo ole siihen verrattavissa. Pelastusarmo perustuu Jeesuksen kärsimiseen, kuolemaan ja ylösnousemukseen. Sen varassa jokainen uskova saa iankaikkisen elämän, syntien anteeksiannon, Jumalan lapseuden ja Kristuksen perinnön.

Armolahjojen käyttö tulee tapahtua sen uskonmäärän mukaan, jonka kukin on saanut. Edellisessä saarnassa avasimme asiaa. Sitä mukaan kuin kasvamme Herran tuntemisessa, uskon sisällössä, saamme myös uusia tehtäviä Jumalan valtakunnan työssä ja saamamme armolahjat pääsevät oikeaan käyttöön. Jumala on esimerkiksi antanut jollekulle lahjan opettaa tai toimia hallinnossa, mutta nämä lahjat pääsevät käyttöön seurakunnassa vasta siinä vaiheessa, kun asianomainen on päässyt kasvamaan uskossaan tiettyyn kypsyyteen. Esimerkiksi vasta uskoon tullutta ei saa asettaa seurakunnan paimenen virkaan, vaikka hänellä olisi kuinka suuret lahjat tehtävään.

Profetoiminen

Paavali kuvaa profeetan armolahjan tehtävää korinttilaisille näin:

Profetoiva sen sijaan puhuu ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. ... Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion. Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: "Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne." (1. Kor. 14:3,24-25) Profetian armolahjassa ei siis ole ensisijaisesti kysymys tulevaisuuteen liittyvistä ennustuksista, vaan lain ja evankeliumin julistuksesta profeetallisena sanana.

Käsitykseni mukaan meidän on tehtävä ero Vanhan testamentin profeetalliselle sanan, Jeesuksen sekä apostolien jakaman profeetallisen sanan ja Paavalin kuvaa man profetian lahjan välillä. Edellisestä Paavali kirjoittaa:

*Te ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä, **apostolien ja profeettojen** perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus. (Ef. 2:19-20)*

Seurakunta rakentuu siis edellisen varaan. Jälkimmäinen, profetian lahja vain soveltaa sitä ihmisten elämään. Se ei ole erehtymätöntä ilmoitusta niin kuin edellinen. Siksi sitä on myös seurakunnassa arvioitava ja arvosteltava, ettei se joutuisi ristiriitaan ilmoitetun Raamatun totuuden kanssa:

Profeetoista saa puhua kaksi tai kolme, ja muut arvostelkoot. (1. Kor. 14:29)

Profetian armolahjan käytössäkin tulee myös huomioida lahjan saaneen uskovan hengellinen kehitysvaihe. Armolahjoja ei saa panna pyhityksen edelle. Vain pyhityksessä elävän armolahjat tulevat oikeaan käyttöön.

Tärkeitä armolahjoja

Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon. Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehkөөn sitä iloiten. (7-8)

Seuraavaksi Paavali luettelee seurakunnan rakentumisen ja kasvun kanalta erittäin tärkeitä armolahjoja. Niiden käyttöön hän soveltaa samaa periaatetta kuin profetian lahjaankin. Kaikki lahjat saavat palvella sen mukaan, kuin niiden haltija on saanut kasvaa uskossa. Seurakunnassa tarvitaan monenlaista palvelua, opetusta, sielun-

hoidollista rohkaisua, taloudellista tukemista, hallinnollisia kykyjä ja diakonian eli kristillisen laupeudentyön harjoittamista.

Paavali kehottaa meitä etsimään lahjamme ja panemaan ne käyttöön vilpittömästi, tarmokkaasti ja iloiten. Vaikka palvelutehtävissä saattaa väsyä, Pyhä Henki antaa uuden voiman ja myös ilon, kun tajuaamme, että kaiken aikaa palvelemme Herraa Jeesusta itseään. Joku on sanonut, että ”armolahjat eivät ole tarmolahjoja” tarkoittaen kaiketi sitä, että niillä palvelu ei ole lainomaista puurtamista, vaan se nousee Pyhän Hengen vapaudesta.

Rakkaus

Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa pahaa ja pitäkää hyvästä kiinni. (9)

Kristillinen rakkaus ei ole tunne, vaan se on toisen hyväksi omistautuvaa ja uhrautuvaa toimintaa, joka perustuu siihen rakkauteen, jonka uskova saa ensin osakseen Jeesuksen Golgatan rakkauden tullessa sydämiimme Pyhän Hengen vuodattamana. (Room. 5:5) Rakkaus ei ole myöskään ristiriidassa vihan kanssa. Rakkaus, joka ei vihaa pahaa, on välinpitämättömyyttä ja itsekkyyttä. Rakkaus joutuu kyllä kärsimään pahaa ja sietämään sitä, mutta sen tulee aina vihata pahaa. Rakkaus Jumalaan näkyy erityisesti myös pahan vihaamisena. Rakkaus ei myöskään ole koskaan ristiriidassa totuuden kanssa. Rakkaus ei voi hyväksyä valhetta vaikka koko maailma sitä vaatisi. Rakkaus tarttuu kaikkein parhaaseen, mitä ihmisellä on tai mitä ihmiselle voi antaa, se on evankeliumiin. Mutta kaikkea muutakin hyvää se pyrkii kohteelleen tarjoamaan.

Tekorakkaus

Palveluyhteiskunta edellyttää työntekijöiltä palveluallttiutta asiakkaita kohtaan. Ihminen on kuitenkin äärimmäisen herkkä huomaamaan, onko kyseessä aito ystävällisyys vai onko kysymys ”maksetusta” hymystä. Sitä mukaan kuin kristinuskon vaikutus yhteiskunnassamme vähenee, aito ystävällisyys myös heikkenee. Uskovan rakkauden tulee näissäkin oloissa olla vilpitön.

Kilpailua

Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämissä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne. (10)

Uskovien keskinäinen rakkaus eroaa yleisestä rakkaudesta, joka asettaa toisten ihmisten tarpeet omiensa edelle. Veljesrakkautta luonnehtii yhteinen rakkaus samaan Herraan ja siksi siihen parhaimmillaan sisältyy erittäin syviä tunnesiteitä. Mitä armoa on esimerkiksi yhteinen rukousystävyyys Herran omien kesken! Uskovatkin kyllä osaavat loukata toisiaan ja joutuvat tekemään Herran edessä ja keskenään parannusta sanoistaan, asenteistaan ja teoistaan. Silloin on hyvä muistaa, että Herra itse on helläsydäminen omiaan kohtaan.

Vertailu

Aika usein kuulee sanottavan: ”Älä vertaa itseäsi muihin!” Tätä kehotusta ei kuitenkaan löydy Raamatusta. Sitä paitsi se on täysin mahdoton toteuttaa. Sikäli kuin ihmisellä on arvostelukykyä, hän aina suorittaa vertailua. Ratkaisevaa on se, miten sitä teemme.

Jeesus vertailee usein ihmisiä toisiinsa. Fariseus Simonia Jeesus puhutteli suurta rakkautta osoittaneeseen naiseen kääntyen:

"Näetkö tämän naisen? Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli minun jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan. Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään. Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä. Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän." (Luuk. 7: 44-47)

Voitto kateudesta

Varsinainen ongelma vertailussa on sydämessämme kiemurteleva kateus. Muistan, miten iloitsin, kun pioneeriseurakunnasamme Japanissa kastettiin kaksi henkeä. Mutta pian sen jälkeen kuulin, että lähetyksemme naapuriseurakunnassa oli kastettu samana päivänä kokonaiset neljä henkeä. Silloin en kyennyt iloitsemaan, vaan sydämeeni hiipi kateus. Myöhemmin olen Jumalan armosta oppinut hiukan paremmin iloitsemaan toisten menestyksestä.

Seurakunnassa tärkein kilpailulaji onkin keskinäisessä kunnioituksessa kisailu. Siinä auttaa, kun katselee vierellään olevaa veljeä tai sisarta Kristuksen lunastamana ja Jumalalle rakkaana. Silloin voi oppia iloitsemaan ja kiittämään siitä, mitä Jumala on toiselle antanut eikä vain siitä, minkä on itse saanut. Kateus ja väärä vertailu voiteaankin juuri sillä, että opetellaan kiittämään siitä hyvästä, mitä Herra on tehnyt muille. Rakkaus asettuu toisen alapuolelle ja korottaa toista. Rakkaus ei pidä itseään viisaana vaan arvostaa toisten viisautta.

Hengessä palava

Älkää olko toimissanne veltoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Herraa. Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kestäviä. Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, pyrkikää osoittamaan vieraanvaraisuutta. (11-13)

Paavali jatkaa kehotuksilla, jotka avaavat lisää rakkauden luonnetta. Rakastava ihminen ei ole laiska. Hän tekee työnsä ja palvelunsa innokkaasti, koska tietää palvelevansa viime kädessä Herraa eikä ihmisiä. Toisaalta rakastava ihminen ei ole myöskään työnarkomaani, joka yrittää kohottaa omanarvon tuntoaan tai haalia hyväksyntää äärimmäisellä velvollisuuden tunnolla ja ahkeruudella. Hengessä palava tietää, että hän tarvitsee myös lepoa ja ettei hänen arvonsa määräydy saavutuksista vaan Jumalan suuresta armosta ja rakkaudesta häntä kohtaan.

Toivo

Hengessä palava pitää mielessään lopullisen päämääränsä Jeesuksen tullessa toisen kerran ja pääsynsä Jeesuksen valmistamaan kotiin Isän luona. Siksi moninlaisissa ahdistuksissa hän voi iloita ja kestää, sillä hän tietää, mitä lopuksi tapahtuu. Hän elää niin kuin jännitysromaanin lukija, joka on etukäteen lukenut kirjan viimeisen sivun. Vaikka päähenkilölle tapahtuu matkan varrella kauheitakin asioita, lukijana hän tietää, että loppu on hyvä. Kestävyys rukouksessakin perustuu siihen, mitä hän tietää matkansa päästä.

Rukoileva uskova näkee myös toisten veljien ja sisarten tarpeet ja ryhtyy myös käytännöllisellä tasolla auttamaan heitä. Vieraanvaraisuus on taas se yksittäinen rak-

kauden teko, jolla on eniten voitettu ihmisiä Jumalan valtakuntaan niin kotimaassa kuin lähetyskentillä. Hengessä palava uskova avaa mielellään kotinsa vieraille ja haluaa sillä tavalla palvella itse Herraa Jeesusta.

Kaiken tämän rakkauden liikkeelle paneva voima on Pyhä Henki, joka pääsee vaikuttamaan elämässämme, kun vaellamme päivittäisessä parannuksessa tietoisena siitä, että olemme Kristuksessa täysin vanhurskaat Jumalan kasvojen edessä. Me voimme pysyä Hengessä palavina antamalla roihuavaan liekkiin uutta poltettavaa. Jumalan sana on se polttoaine, joka pitää yllä Hengen palon. Siitä kumpuaa rakkaus niin toisia uskovia kuin sitten myös vihamiehiä kohtaan.

Käynti pastori Itoon kuolinvuoteen äärellä Keiko Fujiin keromana

Vuonna 1995 kahta viikkoa ennen kuin pastori Ei'ichi Ito sai kutsun Herran luokse, vierailin kahden ystäväni kanssa häntä tervehtimässä sairaalassa Tokushiman Wakimachissa. Alun perinkin pienikokoinen pastori oli kutistunut entisestään. Hän lepäsi vuoteellaan. Nähdessään minut hän tervehti minua kasvot sillä sanomattoman hienossa hymyssä niin kuin aina.

”Tervetuloa, tohtori!” (Sillä tavalla hän aina kutsui minua.) Sitten hän jatkoi:

”Tohtori, minulla on syöpä, joka on levinnyt laajalle.” Hän puhui rauhallisen asiallisesti aivan kuin olisi ollut kysymys jostakusta toisesta.

”Mutta jos Herra suo, haluaisin vielä kerran nousta tekemään julistustyötä Herran kunniaksi. Voisitko rukoilla puolestani. Rukoilin. Kun olin lopettanut, hän alkoi hämmästyttävän kovalalla äänellä rukoilla. Välittömästi rukouksen päälle hän alkoi laulaa virttä 595:

Vaikken näe sinua, olet vierelläni.

Autat aina, rakas Herrani.

Valmistat minulle asunnon ja odotat minua. (Kertosäe)

Kaipaam päivää, jona saa nähdä sinut.

Koska lähes kaikki pastorin lempilaulut ovat niitä minullekin, lauloin yhdessä hänen kanssaan.

”Vaikken näe sinua, kasvosi kulkevat edelläni minua varjellen, kaivattu Herrani.” Laulaessamme ensimmäistä ja toista säkeistöä kaikkien silmistä alkoi valua kyyneleet. Kolmannen ja neljännen säkeistön kohdalla suru muuttui Herran kaipauksen kyyneleiksi, Herran syvä rakkaus ympäröi meidät. Virren päätyttyä hän kääntyi yhtäkkiä minun puoleeni sanoen:

”Miten äitisi voi? Oli ikävää, että viime vuonna Hiroshima Carps ei voittanut.” Hän tiesi, että äitini oli sen baseball joukkueen fani ja huolehti äidistäni. Sitten sumopainista pitävä pastori jatkoi: ”Olisin toivonut, että Y ottelija olisi edes kerran voittanut, mutta tässäkään otelussa se ei häneltä onnistunut.”

Kysyin:

”Katsotko televisiota?”

”En, hoitava lääkäri (kristitty) on kieltänyt television katselun ja lehtien lukemisen. Siksi poikani lukee minulle joka aamu lehden. Itse asiassa vierailutkin on kielletty, mutta siinä asiassa en noudata ohjetta, sillä kaikki vierailijat ovat Herran lähettämiä enkeleitä.”

Pastorin kunto oli jo niin heikko, että jopa television katselu muodostui taakaksi. Silti hän huolehti äidistäni ja ajatteli suosimaansa sumopainijaa ja otti iloiten vastaan vierailijoita Herran enkelinä.

Kun olimme palaamassa, pastori laskeutui sängyltä ja ojensi minulle 5000 jenin setelin:

”Voisitko ojentaa tämän Kuren kristillisen kirjakaupan hoitajalle. Sen verran jäin hänelle velkaa.” Hänen huoleton olemuksensa kertoi siitä, millainen aito kristitty on.

Kun poistuimme, hänen poikansa, joka oli häntä hoitamassa, johti meidät sairaalaa vastapäätä olevaan ruokalaan. Pastori Itoo halusi, ettei kenenkään häntä katsomaan tulleen tarvitsisi palata nälkäisenä. Kun olimme istuneet pöytään, ravintolan kristitty isäntä kysyi meitä, mistä olimme tulleet. Kun vastasin: ”Hiroshimasta”, hän sanoi:

”Vähän aikaisemmin oli myös ollut vierailijoita kaukaisesta läänistä. Aivan päivittäin eri puolilta maata tulee ihmisiä pastori Itoota tapaamaan. Luulen, että te ajattelette, että hän rakastaa teitä enemmän kuin ketään muuta. Kaikki ajattelevat niin. Minunkin mielestäni hän rakastaa eniten minua.”

Entä sinä?

Palaako sinussa rakkauden liekki? Oletko jo päässyt tuntemaan sen Herran Jeesuksen, joka sinun pelastuksesi tähden suostui Golgatan ristillä Jumalan pyhän vihan poltettavaksi, jotta sinä saisit kaikki syntisi anteeksi ja pääsisit vapaaksi kaikesta tuomiosta. Jos avaat sydämesi Hänelle syntisi tunnustaen, saat uuden elämän, saat armolahjana ikuisen elämän yhteydessä Häneen ja taivaallisen perinnön. Herra kutsuu sinua luokseen!

Jos tunnet jo Herran armon, niin ota käyttöösi myös ne armolahjat, jotka Herra on sinulle armossaan varannut. Ole uskollinen niissä tehtävissä, jotka Herra sinulle antaa ja saat niin rakentaa Kristuksen seurakuntaa. Herra kutsuu sinua palamaan Hengessä ja rakastamaan lähimmäisiäsi sisälle Jumalan valtakuntaan.